

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Sžrk/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200742
Dátum vydania rozhodnutia: 25. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5019200742.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): O.. H. H., nar. XX. M. XXXX, bytom XXX XX P. A. Č.. XXX, právne zastúpeného: Ing. JUDr. Jankou Kantíkovou, advokátkou, so sídlom: Námestie A. Hlinku č. 54, 034 01 Ružomberok, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom: Vysokoškolákov č. 8556/33B, 010 40 Žilina, za účasti ďalších účastníkov: v rade 1/ L.. O. G., bytom XXX XX P. A. Č.. XXX, v rade 2/ L.. V. G., bytom XXX XX P. A. Č.. XXX, v rade 3/ B. F., bytom XXX XX P. A. Č.. XXXX, v rade 4/ A. S., bytom XXX XX P. A. Č.. XXX, v rade 5/ L.. V. Č., bytom XXX XX P. A. Č.. XXX, v rade 6/ M. S., bytom XXX XX P. A. Č.. XXX, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP6-2019/036624/HOL zo dňa 6. septembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 30S/169/2019-26 zo dňa 21. januára 2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 30S/169/2019-26 zo dňa 21. januára 2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutie správneho súdu a kasačná sťažnosť

1. Uznesením sp. zn.: 30S/169/2019-26 zo dňa 21. januára 2020 Krajský súd v Žiline (ďalej aj „správny súd“) odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP6-2019/036624/HOL zo dňa 6. septembra 2019, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Správny súd vychádzal z nasledovného:

· podľa § 56 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe;

- podľa § 56 ods. 2 SSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada;
- podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje.

2. Správny súd mal za preukázané, že:

- napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi oznámené dňa 20. septembra 2019;
- právna zástupkyňa žalobu odoslala bez zaručeného elektronického podpisu jednoduchým e-mailovým podaním dňa 20. novembra 2019 o 22:05 hod. do podateľne Krajského súdu v Žiline. V tomto e-maile zároveň uviedla, že žaloba bude spolu so všetkými prílohami doručená elektronicke podpísaná zaručeným elektronickým podpisom (ďalej aj ZEP) v zákonom stanovenej lehote;
- Ústrednému portálu verejnej správy (ďalej len „ÚPVS“) bola žaloba odoslaná dňa 29. novembra 2019 o 20:02 hod. a správny súd ju prijal dňa 2. decembra 2019;
- desaťdňová lehota podľa § 56 ods. 2 SSP je lehotou hmotnoprávnou, z dôvodu povahy tejto lehoty podanie nestačí v posledný deň lehoty odoslať na poštovú prepravu, ale je nutné ju priamo doručiť správne súdu, v opačnom prípade dôjde k zmeškaniu lehoty s následkom, že na podanie správne súd prihliadať nebude, t.j. v danom prípade žalobca zmešká lehotu na podanie správne žaloby;
- vzhľadom na to, že súd vyhodnotil podanie žalobcu odoslané dňa 20. novembra 2019 bez autorizácie ako všeobecnú správnu žalobu podľa § 177 SSP, bolo v zmysle § 56 ods. 2 SSP potrebné, aby toto podanie bolo doplnené dodatočným doručením buď v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou, keďže sa jednalo o podanie vo veci samej;
- lehota na doplnenie začala plynúť 21. novembra 2019 a jej posledný deň bol 30. novembra 2019 - v tejto lehote žaloba doplnená nebola, pretože správne súdu došla až 2. decembra 2019;
- nenastali teda účinky pôvodnej žaloby odoslanej 20. novembra a v zmysle § 56 ods. 2 časť vety za bodkočiarkou SSP sa na takéto podanie neprihliada.

3. Správny súd ďalej konštatoval, že po uplynutí 10-dňovej lehoty na doplnenie žaloby bez autorizácie žalobca doručil žalobu so zaručeným elektronickým podpisom, teda s autorizáciou podľa osobitného predpisu a preto súd aj pri tomto podaní zisťoval, či bola splnená zákonná lehota na podanie správne žaloby. Ide o procesnú lehotu v zmysle § 181 ods. 1 SSP, a preto pre jej zachovanie postačuje, aby bola v tejto lehote odoslaná na ÚPVS, pričom nemusí dôjsť správne súdu (na rozdiel od 10-dňovej lehoty stanovenej v § 56 ods. 2 SSP). V danom prípade:

- žalobu so zaručeným elektronickým podpisom žalobca odoslal na ÚPVS dňa 29. novembra 2019;
- žalobca napadnuté rozhodnutie prevzal dňa 20. septembra 2019, preto posledný deň lehoty na podanie správne žaloby je deň 20. november 2019 (streda, pracovný deň).
- keďže žalobca podal žalobu so zaručeným elektronickým podpisom až dňa 29. novembra 2019, táto žaloba bola podaná oneskorene.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP. Žalobca procesne zaviniel odmietnutie žaloby, pretože žalobu so zaručeným elektronickým podpisom podal oneskorene. Právo na náhradu trov konania v tomto prípade majú ostatní účastníci, teda žalovaný a ďalší účastníci konania. Keďže sa však jedná v prvom prípade o orgán verejnej správy, ktorý má vytvorené vlastné právne oddelenie a v druhom prípade ďalším účastníkom žiadne trovy v súvislosti s týmto konaním nevznikli, súd im náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

5. Dňa 2. marca 2020 podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť a namietal, že správny súd

- podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci;
- podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces;
- podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP podanie bolo nezákonne odmietnuté.

6. Nesprávne právne posúdenie videl sťažovateľ v počítaní lehôt. Poukázal na ust. § 69 SSP, podľa ktorého:

(1) Lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

(2) Lehota určená podľa hodín začína plynúť začatím úkonu.

(3) Do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

(4) Lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

(5) Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

(6) Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

7. Poukázal aj na § 122 Občianskeho zákonníka:

(1) Lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

(2) Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

(3) Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

8. Podľa sťažovateľa lehota na doplnenia podania vo veci samej začala plynúť 21. novembra 2019 a jej posledný deň pripadol na 30. novembra 2019 (sobota). Podľa § 69 SSP je v takomto prípade posledným dňom najbližší pracovný deň, t.j. 2. december 2019 (pondelok), čo je deň, kedy súdu žaloba v elektronickej podobe s autorizáciou doručená bola, teda hmotnoprávna lehota bola zachovaná.

9. Ďalej sťažovateľ doplnil, že mu bolo z ÚPVS dňa 29. novembra o 20:02 doručené potvrdenie o odoslaní elektronického podania. Toho istého dňa o 20:23 mu bola doručená aj doručienka od odosielateľa Krajský súd v Žiline s tým, že správa bola 29. novembra o 20:21 úspešne doručená. Tieto dokumenty sťažovateľ priložil ku kasačnej sťažnosti.

10. Sťažovateľ má za to, že je jednoznačné, že podanie spolu s prílohami so ZEP bolo súdu doručené dňa 29. novembra o 20:21, t.j. v tento deň sa dostalo do dispozičnej sféry adresáta, čím došlo k účinnému doručeniu podania v zákonnej lehote pri zachovaní plynutia lehoty s hmotnoprávnymi účinkami. Skutočnosť, že si súd predmetné podanie reálne prevzal dňa 2. decembra 2019 je irelevantné.

11. Sťažovateľ uzatvára, že v danom prípade koniec lehoty doplnenia pripadol na 30. novembra 2019 (sobota), pričom podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 69 ods. 5 SSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Týmto bol 2. december 2019, pričom z napadnutého uznesenia vyplýva, že v tento deň si súd doplnené elektronické podanie so ZEP prevzal a prečítal. Sťažovateľ tvrdí, že lehota

na podanie žaloby bola zachovaná a žiada, aby kasačný súd napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Účastníci konania v rade 1-6 sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrili tak, že s rozhodnutím žalovaného v plnej miere súhlasia.

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

II.

Posúdenie kasačným súdom

14. Po preskúmaní spisového materiálu podľa kasačného súdu nie je sporné, že správny súd sa podanie spolu s prílohami so ZEP prijal dňa 2. decembra 2019 (pondelok). Sporné ostáva, či v tento deň ešte plynula sťažovateľovi 10-dňová lehota podľa § 56 ods. 2 SSP na dodatočné doručenie podania vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie. Taktiež nie je sporné, že lehota podľa § 56 ods. 2 SSP je lehotou hmotnoprávnou (dôvodová správa k SSP, BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2017).

15. Správny súd pri skúmaní dodržania lehoty na dodatočné doručenie podania dospel k záveru, že jej posledným dňom bol 30. novembra 2019, v tejto lehote žaloba v zmysle § 56 ods. 2 SSP doplnená nebola a teda nenastali účinky pôvodnej žaloby odoslanej 20. novembra. Správny súd preto uzavrel, že v zmysle § 56 ods. 2 časť vety za bodkočiarkou SSP sa na takéto podanie neprihliada.

16. Kasačný súd sa s týmto záverom nestotožňuje a považuje ho za výsledok nesprávneho právneho posúdenia. Ust. § 69 SSP stanovuje, že ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín. Aj keď je SSP predpisom procesného práva, a aj odborná spisba sa pri komentovaní tohto ustanovenia vyjadruje k procesným lehotám, nie je dôvod nepoužiť toto ustanovenie aj na ostatné lehoty zakotvené v tomto právnom predpise, keďže iné pravidlá pre počítanie lehôt SSP nezakotvuje a priamo z textu SSP nevyplýva, že by sa toto ustanovenie vzťahovalo výlučne na počítanie procesných lehôt. Navyše, aj Občiansky zákonník, ktorý zakotvuje hmotnoprávne lehoty a pravidlá pre ich plynutie v § 122 ods. 3 zakotvuje rovnaké pravidlo cit: „Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.“

17. Rozdiel medzi lehotou procesnou a hmotnoprávnou nespočíva v odlišnosti dôsledkov toho, že ich posledný deň prípadne na iné než pracovné dni, ale v tom, že na zachovanie procesnej lehoty je potrebné, aby bol úkon najneskôr v posledný deň podaný na poštovú prepravu, zatiaľ čo hmotnoprávna lehota je zachovaná jedine vtedy, ak bol úkon v posledný deň lehoty doručený adresátovi, t.j. dostal sa do sféry jeho vplyvu².

18. Kasačný súd konštatuje, že v posudzovanom prípade bol pri správnom počítaní lehôt posledným dňom lehoty podľa § 56 ods. 2 SSP deň 2. december 2019 a v tento deň sa už doplnené podanie nepochybne nachádzalo v dispozičnej sfére správneho súdu. Správny súd mal preto lehotu považovať za zachovanú a žalobe sťažovateľa priznať účinky včas doručeného podania.

19. Vzhľadom na uvedené kasačný súd dospel k záveru, že je dôvod na zrušenie rozhodnutia správneho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.